

Στα μοιρολόγια όπως και σ' άλλες τέχνες που έχουνε κανόνες γνώριμους υπάρχουνε περιθώρια για παραλλαγές και ποικιλίες στο ύφος. Ανάλογα με το στίχο, ανάλογα με τη διάθεση της μοιρολογήτρας είναι μάλιστα επαγγελματική, γνωρισμένη βαστά πότε τρυφερό, πότε απαρηγόρητο, πότε ηρωϊκό, πότε υποταγμένο μοιρολατρικό.

«Κρίμας τα λουλουδάκια μου και τα βασιλικά μου
που τα κρυφοκαμάρωνα δεν ήτανε δικά μου»

«Γίνου μας Γιώργη σύννεφο και συ Αντώνη μπόρα
με τα δικά μας δάκρυα πνίγομε όλη τη χώρα»

Με το μνημόσυνο ενός νεκρού τα μοιρολόγια πιάνουνε κι άλλους συγγενείς ή φίλους με παραινέσεις για υποδοχή του σημερινού νεκρού, με την αντίληψη του κάτω κόσμου και καταστάσεις παρόμοιες με τον πάνω.

Αντώνης και Βασίλης μας το Γιώργη 'χουν στη μέση ακόμα εν ιξέρουσι ποιος θε να τον κερδέση.

Ο Σάββας και ο Γιώργος μου μαζί τρώνουν και πίνουν
τ' άραχλα ρούχα τους αλλοί στην ίδια σκάφη πλύνουν.

Ακόμη και ποιήματα σε λυπητερή μελωδία λένε για μοιρολόγια:

Το κορμί μου κάνω βάρκα και τα χέρια μου κουπιά
το μαντήλι μου πανάκι να βρεθούμε μια βραδιά.

'Οποιος φοβάται τη φωτιά να μην έρτει κοντά μου
φωτιά 'ναι θα τον κάψουνε τ' αναστενάγματά μου

Πάρε γιατρέ τα γιατρικά και άμε στην δουλειά σου
τη γιατριά του Γιώργη μας δε γράφουν τα χαρτιά σου

Και κείνο που ρωτά:

Ακριβέ βασιλικέ μου τι νερό σε πότισα
κι' ημαράθης κι ηξεράθης ήρθα κι ε σε γνώρισα

Βρίσκονται και γυναίκες που δεν έχουνε φωνή, στέκουνε αμίλητες, ασάλαφτες ή ασαλεψιά, η αμιλησιά τους μαρμαρωμένη ούτε προσπαθούνε να πούνε τίποτα. Μια πάλι σα μισοπαράλυτη, στράβωνε το στόμα το μισοάνοιξε και είπε χωρίς τραγούδι σαν να μιλούσε καμιά ζωγραφιά αργά σιγά.:

Κομμένες οι ελπίδες μου σαν των δεντρών τα φύλλα όπου τα πήρε άνεμος και μένουνε τα ξύλα...», οι άλλες σωπάσανε, την ακούσανε όσες πήραν είδηση και πάλι συνεχίσανε.

Καμμιά φορά οι άντρες μαζεύονται στην πόρτα, σε κανένα παράθυρο έχουν βαρεθεί, ακούγεται και κανένας λόγος τους κοφτός «..ε τόχετε στο νου εδώ να ξημερωθούμε..». Στα μέσα της νύχτας φεύγουνε μια—μια ή πολλές μαζί. Αυτού που έτυχα ήταν καμιά 30αριά.

Τα ξημερώματα πάλι αρχίζει το μοιρολόι ώσπου να «σηκώσουνε» το κόλλυβο, να το πάνε στην εκκλησιά, πριν τη λειτουργία. Βγαίνουνε απ' το σπίτι με το στολισμένο δίσκο στα χέρια, κλαίνε σα νάναι ζωντανός αποχωρισμός, σταματούνε περικαλετά να μη φύγει, λες το σιτάρι αυτό που βράσανε και στολίσανε. Περπατούνε ύστερα βασταχτές η χήρα οι κοντινοί συγγενείς και γειτόνοι ο δίσκος στη μέση μπαίνουν στην εκκλησιά με αργό βήμα—τότε λαβαίνει τέλος και το μοιρολόι.

Στην απόλυση μοιράζεται το κόλλυβο σε δικούς και ξένους, πέρνουν το δρόμο αργά για το σπίτι, εκεί όλα έτοιμα δίσκοι και φλυτζάνια πανεράκια, παξιμαδάκια, ποτηράκια κονιάκ, τρώνε πίνουνε και συχωρούνε.

Αγάπη της ζωής ακατάλυτη όπου κι ο βουβός θάνατος είναι κι αυτός αφορμή, να πούνε ταιριασμένα τόσα τραγούδια.

Ο Χορός—χοροί

Εξαρχής να δεχτούμε πως ο χορός είναι χτήμα κοινό στη ζωή του ελληνικού λαού. τ ε χ ν η, αναγνωρισμένη με κανόνες άγραφους που ορίζουνε και διατηρούνε τη σημασία της ~~σαν~~ ^{ΤΣ} τέχνη και σωστή εκτέλεση.

Βήματα και κουνήματα μετρημένα, διδαγμένα για ~~επιδείξεις~~, για σχολικές εορτές, μουσική χωρισμένη σε διαστήματα, συγκρίσεις με αρχαία πρότυπα, ταιχογραφίες ενδυμασίες κ.λ. είναι υλικό για μελέτες μα δεν βοηθούν πιστεύω κανέναν μέτριο να γίνει καλός χορευτής.

Μερικές παρατηρήσεις ~~εδώ~~ ^{χρειαζόμαστε για επιβεβαίωση} πιστεύω επιβεβαιώνουν την αρχική κρίση αυτή. Η α φ ο ρ μ ή για χορό: γάμοι, πανηγύρια δημιουργεί ~~επιβάσει~~ κλίμα τ ε λ ε τ η ς . Μα και σε γλέντια της στιγμής, μ' ένα κέρασμα και κάλεσμα όποιος σηκωθεί να χορέψει νέος, ~~μεσήλικας~~, γέρος, γυναίκα ή κοπέλλα μα κι ο μεθυσμένος παίρνει κάποιο ύ φ ο ς , δείχνει πως παίρνει ~~πάντα~~ ^{Κάποια} του ευθύνη .

Δεν είναι θ έ α μ α ο χορός ~~χωριστά χορευτές χωριστά θεατές~~, συμμετέχουν όλοι σ' ένα επίπεδο, μεταλλάζουν θέση, ^{μόνο} προσοχή διπλή, έπαινοι όχι πολλοί, σαρκασμός θαυμασμός με οικονομία, τα κριτήρια τ ε χ ν ι κ ά , σχεδόν απρόσωπα.

Αλλο ^{στοιχείο} ~~αποφασιστικό~~ του χορού ^{είναι} ~~εδώ~~ κάποιο μέτρο, ~~δεχτό~~ ^{χαλάρωση} α ~~ργό~~ και πριν και μετά τους γ ο ρ γ ο ύ ς = χαλάρωση.

Κι ο ~~διονυσιασμός στην ώρα του~~ ^{και}, κάτι κατορθώματα: όπως γίνεται το κορμί καμάρα, το κεφάλι ανάσκελο φτάνει πίσω ακουμπά στη γης, το έξαλλο πήδημα κ.α. δημιουργούν εντύπωση της στιγμής όχι σταθερή φήμη. ~~Κι ο~~ ^{Κι ο} ίδιος αμέσως ξαναβρίσκει τη θέση του και την κανονική αναπνοή του ~~μέσα στον κύκλο~~, το πρόσωπο του ανέκφραστο, μειδιάματα, υποκλίσεις ποτέ.

12

Ολοκληρώθηκε η σημασία του χορού όταν οι 200 κομμουνιστές επιλεγμένοι για εκτέλεση στο Χαϊδάρι Πρωτομαγιά '44 μεταφέρθηκαν στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής, ανοίξανε χορό αντίκρυ στα μυδραλιοβόλα, πρώτος ο Σουκατζίδης που αρνήθηκε να εξαιρεθεί ως δραγουμάνος, πέφτανε ομαδικά στην τάφο κορμιά, κάθε γυροβολιά και ομοβροντία. Πεφτάνε

Οι κανόνες της τέχνης του χορού όπως διατηρήθηκαν και το αναγνωρισμένο εκεί που αναγνωρίζεται υψηλό επίπεδο της, δε σηκώνουν αναγένεση.

Ποιός διανοήθηκε ν' ανανεώσει Μπαχ, ~~να τον αλαφρώσει~~ με λίγο Χατζιδάκι;

Ας λείψει χωρίς να γελοιογραφηθεί κι ο χορός κι η σημασία του.

~~Ακόμη και ρυθμοί, όργανα κοντινών συγγενικών λαών δεν αφομοιώνονται φυσιολογικά, κάτι νταούλια θηρία και ρυθμοί έντονοι των Γιουγκοσλάβων, των Αλβανών άσε τα πιάνο οι φουσαρμόνικες τα ηλεκτρονικά και άλλα καψόνια.~~

Και το μέτρο που λέμε διατηρείται και σε απλούς, «όλοι ένα πόδι», ~~συνηθισμένους χορούς~~, καλαματιανό, «στα τρία», ~~αν~~ ο χορευτής κοπέλλα, παλλικάρι σηκώνει π.χ. το δεξί πόδι πεταχτά και το σταυρώνει πιο πάνω απ' το αριστερό γόνατο, όποιος κουνά κεφάλι και λαιμό χορεύοντας είναι ατζαμής και φαίνεται.

Τέλος οι νεοέλληνες στο χορό διατηρούνε σεβασμό της ~~αναγνωρισμένης τελετουργικής τέχνης~~, ^{στη λαϊκή} το είπαμε και ~~συναμεταξύ τους~~ στο χορό, ~~σπάνιο καλό~~, δεχτός και συναμεταξύ τους ποιος είναι πρώτος, δεύτερος = κριτήρια τέχνης.

Εξάλλου δεν έλειψε ακόμη ολότελα η τέχνη του χορού κι η επίδοση των νεοελλήνων.

Ἦρθε νέα πνοή, ~~γνήσια~~ με τους πρόσφυγες μετὰ το '22 φέρανε δικούς τους ~~μα γνώριμους και σε μας χορούς~~, προσόμοια ^η ~~και ώριμη~~ τελετουργική αίσθηση και αγωγή, στα μέρη τους, ~~τέχνη δηλαδή.~~ ^{κα)}

Πρώτη φορά στο μεσοπόλεμο φάνηκαν και χοροί καθαυτὸ ἀνατολίτικοι σε κέντρα της Θεσσαλονίκης, σε συνοικισμούς.

Ξακούστηκε με θαυμασμό ἢ περιφρόνηση το τσεφτετέλι ἕνας-ἕνας ἢ αντικρυστὰ 2—3 μαζί που το χορεύουν, τρέμουν σύσσωμοι, τρέμουν και τ' αὐτιὰ τους ἀντα καταφέρνουν κάθε μετακίνηση τους γίνεται τρέμοντας ^{πάνω} σε παλκο-σένικο μα και πάνω σ' ἕνα τραπεζάκι του καφενείου «—κι' ἕνα ~~εἶναι~~—δίσκος χάλκινος φτάνει του καλοῦ χορευτή», μας ἐξήγησε γέρος ἔμπειρος. Πάντα ὁμως το κεφάλι στητὸ, ακούνητο.

Και στο χορὸ της κοιλιάς, εἴτε ^{θαλασσίου} ἀγόρι ο χορευτῆς εἴτε γυναίκα, καθὼς η κοιλιὰ περιστρέφεται με ἰδιαίτερο μηχανισμό ~~θαλασσίου~~, πάλι το κεφάλι ~~ἀλύγιστο~~ ^{ἀλύγιστο} μονοκόμματο ^{δύο} με τὸ λαιμὸ. Στρίβει το πρόσωπο ξαφνικὰ σα να τρώει χαστούκι, το ισιώνει ~~απέσω~~, μείδιαμα μόνιμο, μάτια, φρύδια, χεῖλια, νύχια με χοντρὸ φτιασίδι περασμένα — μια βάρκα καλομπογιαντισμένη, ἀραγμένη, ~~πο~~ τινάζεται, τρέμει ~~και~~ με τη φουσκοθαλασσιὰ, τέχνη διπλή.

Δεν ἀναφέρθηκαν ἐδῶ οἱ Ποντιακοὶ Χοροὶ ἐπειδὴ σύλλογοι, θίασοι, μουσικοὶ και χορευτῆς ὡς και παιδιὰ διατηροῦν σωστὰ τὴν Τέχνη ἔχουν ἀποφύγει «επιτυχίες» που εἶναι παραποιήσεις.

51

The first thing I noticed when I stepped
 out of the car was the smell of
 fresh air. It was a relief after
 being stuck in traffic for hours.
 The sun was shining brightly, and
 the birds were chirping happily.
 I took a deep breath and felt
 a sense of peace wash over me.
 The world seemed so much better
 when I was finally free to move.
 I looked around and saw a
 beautiful landscape of rolling hills
 and green fields. The sky was
 a clear, vibrant blue. I felt
 like I had entered a new world.
 The air was so fresh and clean,
 it felt like I had been reborn.
 I took another deep breath and
 smiled. This was exactly what I
 needed. A moment of peace and
 tranquility in a world that was
 so full of noise and chaos. I
 felt like I had found a hidden
 gem. A place where I could
 just be and enjoy the simple
 pleasures of life. The sun was
 still shining, and the birds were
 still chirping. I felt like I
 had found a secret. A secret
 that only the wind and the sun
 knew. I felt like I had found
 a piece of heaven on earth.

0

1 20

σελ. 1

Ο Χορός—χοροί

Εξ αρχής να δεχτούμε πως ο χορός είναι χτήμα κοινό στη ζωή του ελληνικού λαού, τέχνη, αναγνωρισμένη με κανόνες άγραφους που ορίζουνε και διατηρούνε τη σημασία της σαν τέχνη και σωστή εκτέλεση.

Βήματα και κουνήματα μετρημένα, διδαγμένα για επιδείξεις, για σχολικές εορτές, μουσική χωρισμένη σε διαστήματα, συγκρίσεις με αρχαία πρότυπα, τοιχογραφίες ενδυμασίες κ.λ. είναι υλικό για μελέτες μα δεν βοηθούν πιστεύω κανέναν μέτριο να γίνει καλός χορευτής.

Μερικές παρατηρήσεις εδώ πιστεύω επιβεβαιώνουν την αρχική κρίση αυτή. Η αφορμή για χορό: γάμοι, πανηγύρια δημιουργεί επιβάλλει κλίμα τελετή. Μα και σε γλέντια της στιγμής, μ' ένα κέρασμα και κάλεσμα όποιος σηκωθεί να χορέψει νέος, μεσήλικας, γέρος, γυναίκα ή κοπέλλα μα κι ο μεθυσμένος παίρνει κάποιο ύφος, δείχνει πως παίρνει πάνω του ευθύνη.

Δεν είναι θέμα ο χορός χωριστά χορευτές χωριστά θεατές, συμμετέχουν όλοι σ' ένα επίπεδο, μεταλλάζουν θέση, προσοχή διπλή, έπαινοι όχι πολλοί, σαρκασμός θαυμασμός με οικονομία, τα κριτήρια τεχνικά, σχεδόν απρόσωπα.

Άλλο αποφασιστικό του χορού εδώ κάποιο μέτρο, δεχτό αργό και πριν και μετά τους γοργούς = χαλάρωση.

Κι ο διονυσιασμός στην ώρα του, κάτι κατορθώματα: όπως γίνεται το κορμί καμάρα, το κεφάλι ανάσκελο φτάνει πίσω ακουμπά στη γης, το έξαλλο πήδημα κ.α. δημιουργούν εντύπωση της στιγμής όχι σταθερή φήμη. Κι ο ίδιος αμέσως ξαναβρίσκει τη θέση του και την κανονική αναπνοή του μέσα στον κύκλο, το πρόσωπο του ανέκφραστο, μειδιάματα, υποκλίσεις ποτέ.

Ολοκληρώθηκε η σημασία του χορού όταν οι 200 κομμουνιστές επιλεγμένοι για εκτέλεση στο Χαϊδάρι Πρωτομαγιά '44 μεταφέρθηκαν στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής, ανείχανε χορό αντίκου στα μωδραλιοβόλα, πρώτος ο Σουκατζιδής που αρνήθηκε να εξαιρεθεί ως δραγουμάνος, πέφτανε ομαδικά στην τάφο κορμιά, κάθε γυροβολιά και ομοβροντία.

Οι κανόνες της τέχνης του χορού όπως διατηρήθηκαν και το αναγνωρισμένο εκεί που αναγνωρίζεται υψηλό επίπεδο της, δε σηκώνουν α ν α ν έ ω σ η .

Ποιός διανοήθηκε ν' ανανεώσει Μπαχ, να τον αλαφρώσει με λίγο Χατζιδάκι;

Ας λείψει χωρίς να γελοιογραφηθεί κι ο χορός κι η σημασία του.

Ακόμη και ρυθμοί, όργανα κοντινών συγγενικών λαών δεν αφομοιώνονται φυσιολογικά, κάτι νταούλια θηρία και ρυθμοί έντονοι των Γιουγκοσλάβων, των Αλβανών άσε τα πιάνο οι φουσαρμόνικες τα ηλεκτρονικά και άλλα καψόνια.

Και το μέτρο που λέμε διατηρείται και σε απλούς, «όλοι ένα πόδι», συνηθισμένους χορούς, καλαματιανό, «στα τρία», κι αν ο χορευτής κοπέλλα, παλλικάρι σηκώσει π.χ. το δεξί πόδι πεταχτά και το σταυρώνει πιο πάνω απ' το αριστερό γόνατο, όποιος κουνά κεφάλι και λαιμό χορεύοντας είναι ατζαμής και φαίνεται.

Τέλος οι νεοέλληνες στο χορό διατηρούνε σεβασμό της αναγνωρισμένης τελετουργικής τέχνης, το είπαμε και συναμμεταξύ τους στο χορό, σπάνιο καλό, δεχτός και συναμεταξύ τους ποιος είναι πρώτος, δεύτερος = κριτήρια τέχνης.

Εξάλλου δεν έλειψε ακόμη ολότελα η τέχνη του χορού κι η επίδοση των νεοελλήνων.

Ἦρθε νέα πνοή, γνήσια με τους πρόσφυγες μετά το '22 φέρανε δικούς τους μα γνώριμους και σε μας χορούς, προσόμοια και ώριμη τελετουργική αίσθηση και αγωγή στα μέρη τους, τέχνη δηλαδή.

Πρώτη φορά στο μεσοπόλεμο φάνηκαν και χοροί καθαυτὸ ἀνατολίτικοι σε κέντρα της Θεσσαλονίκης, σε συνοικισμούς.

Ξακούστηκε με θαυμασμό ή περιφρόνηση το τσεφτετέλι ένας-ένας ή αντικρυστά 2—3 μαζί που το χορεύουν, τρέμουν σύσσωμοι, τρέμουν και τ' αυτιά τους αντακαφέρνουν κάθε μετακίνηση τους γίνεται τρέμοντας σε παλκο-σένικο μα και πάνω σ' ένα τραπεζάκι του καφενείου «κι' ένα σινί—δίσκος χάλκινος—φτάνει του καλού χορευτή», μας εξήγησε γέρος έμπειρος. Πάντα όμως το κεφάλι στητό, ακούνητο.

Και στο χορό της κοιλιάς, είτε αγόρι ο χορευτής είτε γυναίκα, καθώς η κοιλιά περιστρέφεται με ιδιαίτερο μηχανισμό θαρεις, πάλι το κεφάλι αλύγιστο μονοκόμματο με το λαιμό. Στριβει το πρόσωπο ξαφνικά να τρώει χαστούκι, το ισιώνει αμέσως, μεϊδιάμα μόνιμο, μάτια, φρύδια, χείλια, νύχια με χοντρό φτιασίδι περασμένα — μια βάρκα καλομπογιαντισμένη, αραγμένη, μα τινάζεται, τρέμει και με τη φουσκοθαλασσιά, τέχνη διπλή.

Δεν αναφέρθηκαν εδώ οι Ποντιακοί Χοροί επειδή σύλλογοι, θίασοι, μουσικοί και χορευτές ως και παιδιά διατηρούν σωστά την Τέχνη έχουν αποφύγει «επιτυχίες» που είναι παραποιήσεις.

⑤. 120

4 ④

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country at the beginning of the year. It is found that the country is in a state of general depression, and that the people are suffering from want and distress.

The second part of the report is devoted to a description of the state of the different branches of industry and commerce. It is found that all these branches are in a state of general depression, and that the people are suffering from want and distress.

The third part of the report is devoted to a description of the state of the different branches of agriculture. It is found that all these branches are in a state of general depression, and that the people are suffering from want and distress.

The fourth part of the report is devoted to a description of the state of the different branches of education. It is found that all these branches are in a state of general depression, and that the people are suffering from want and distress.

The fifth part of the report is devoted to a description of the state of the different branches of public works. It is found that all these branches are in a state of general depression, and that the people are suffering from want and distress.

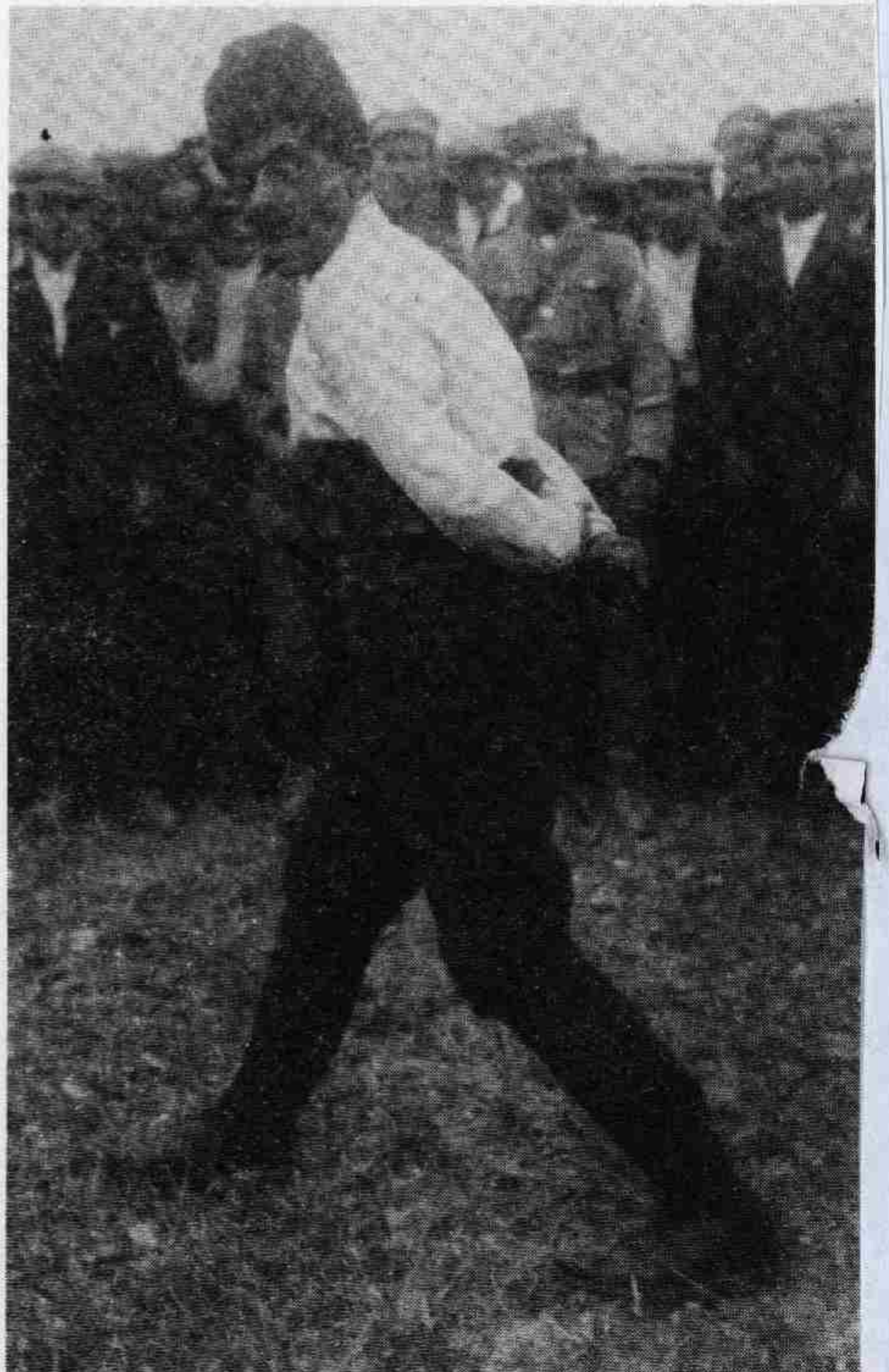
XOPOI

1

2

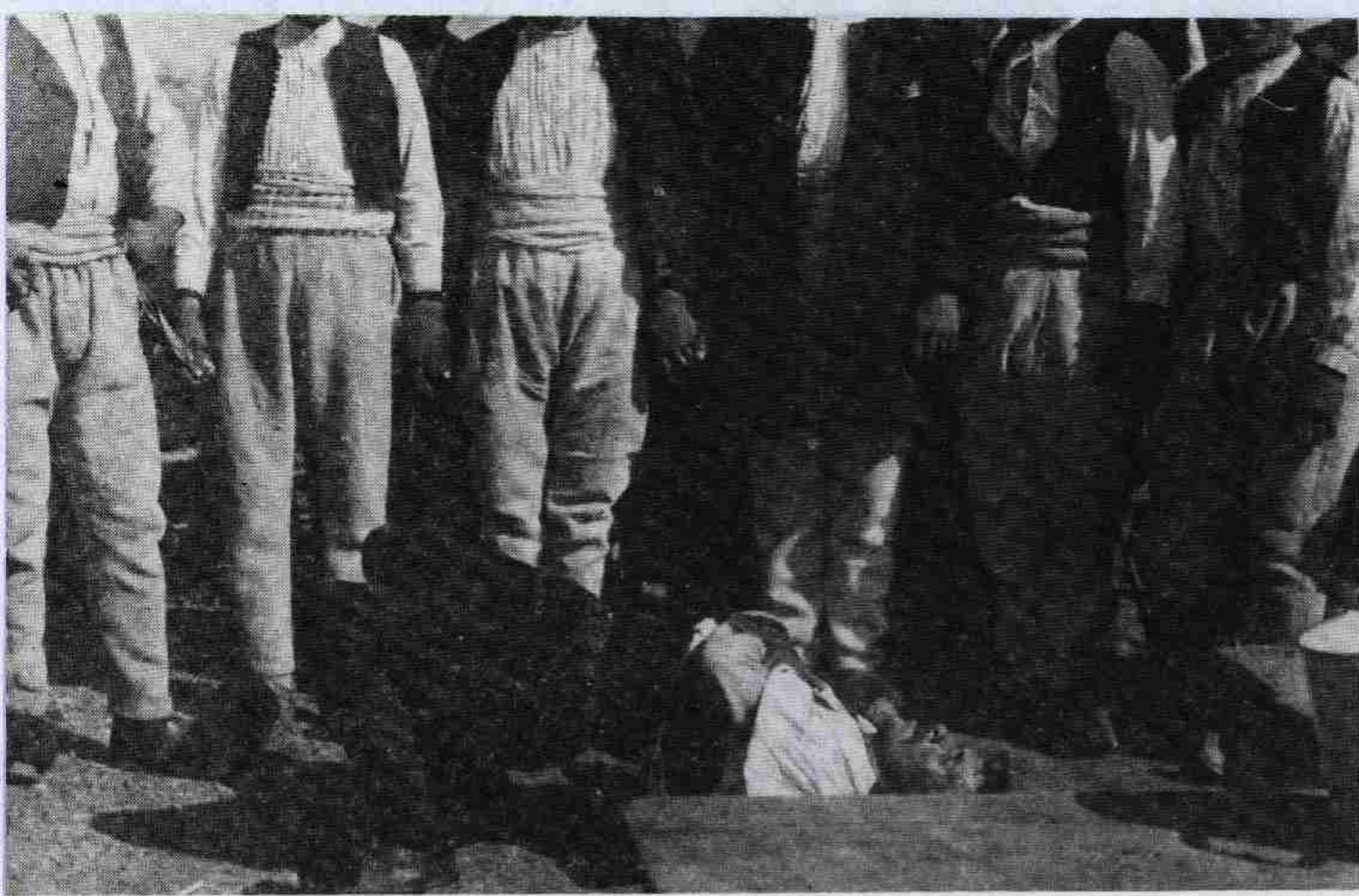
32

3

4

5

54

6

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:

ΧΟΡΟΙ, προέλευση

ξώφυλλο : Ἀθήνα

ἀριθ. 1 : Κρήτη

ἀριθ. 2 : Καπαδοκία, πρόσφυγας Ν. Καισάρια

ἀριθ. 3-4 : Σάμο

ἀριθ. 5-6 : Ἡπειρο

η ζ Αἴγυπτο χιθίο
~~Μουσική, χοροί, κέντρα, κινήσεις, σύνθεση.~~

ΠΕΝΘΟΣ

ξώφυλλο : Μάνη

ἀριθ. 1 : Ἀθήνα

ἀριθ. 4-5 : Κύπρο

ἀριθ. 6-8 : Ἐπίσημη κηδεία

ἀριθ. 7 : Πλοίαρχος Ε.Ν. κηδεύεται ἀπό

Ἰάπωνες ὀρθοδόξους ἱερεῖς

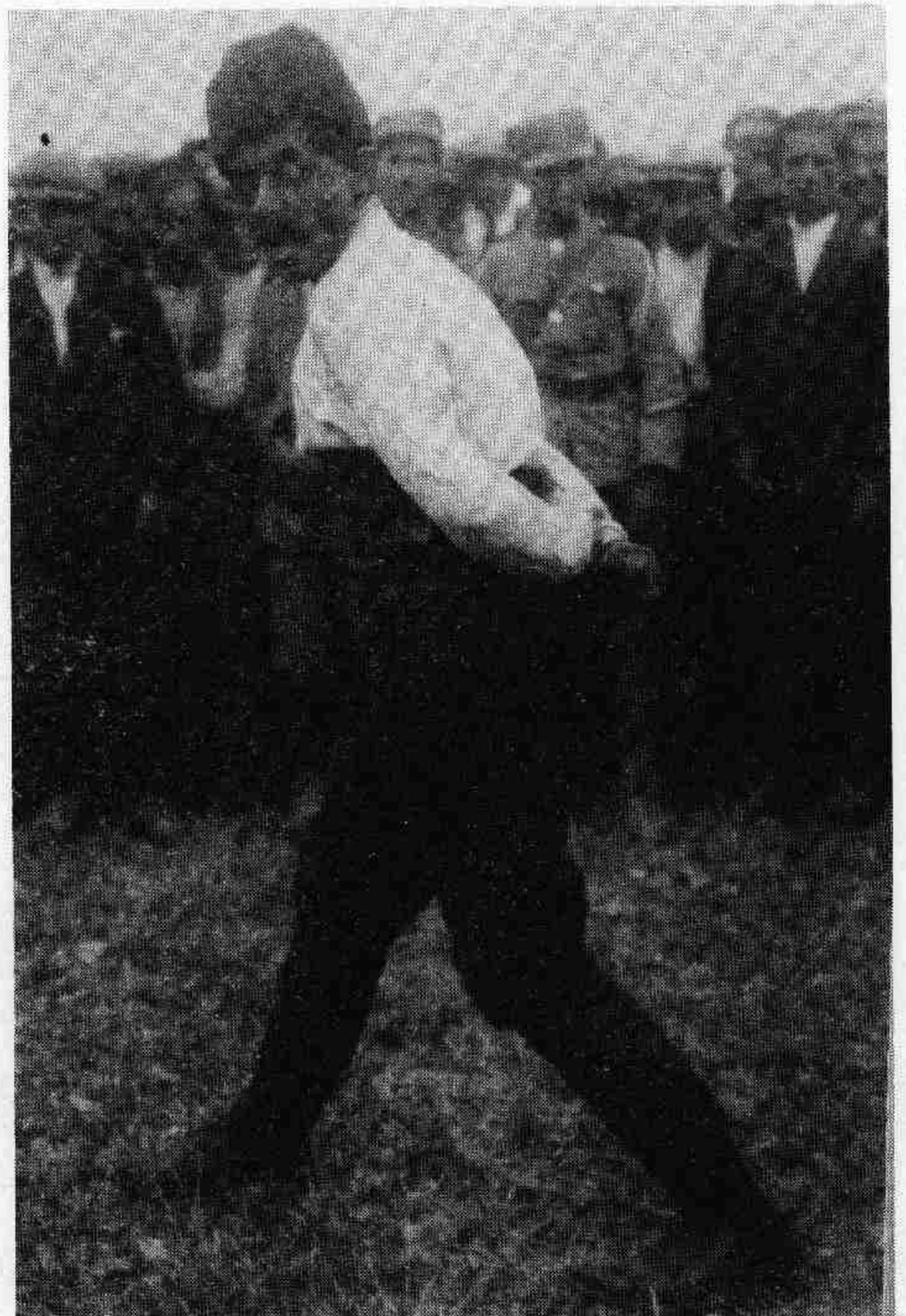
ἀριθ. 9 : Πειραιᾶ

ἀριθ. 10 : Εὔβοια

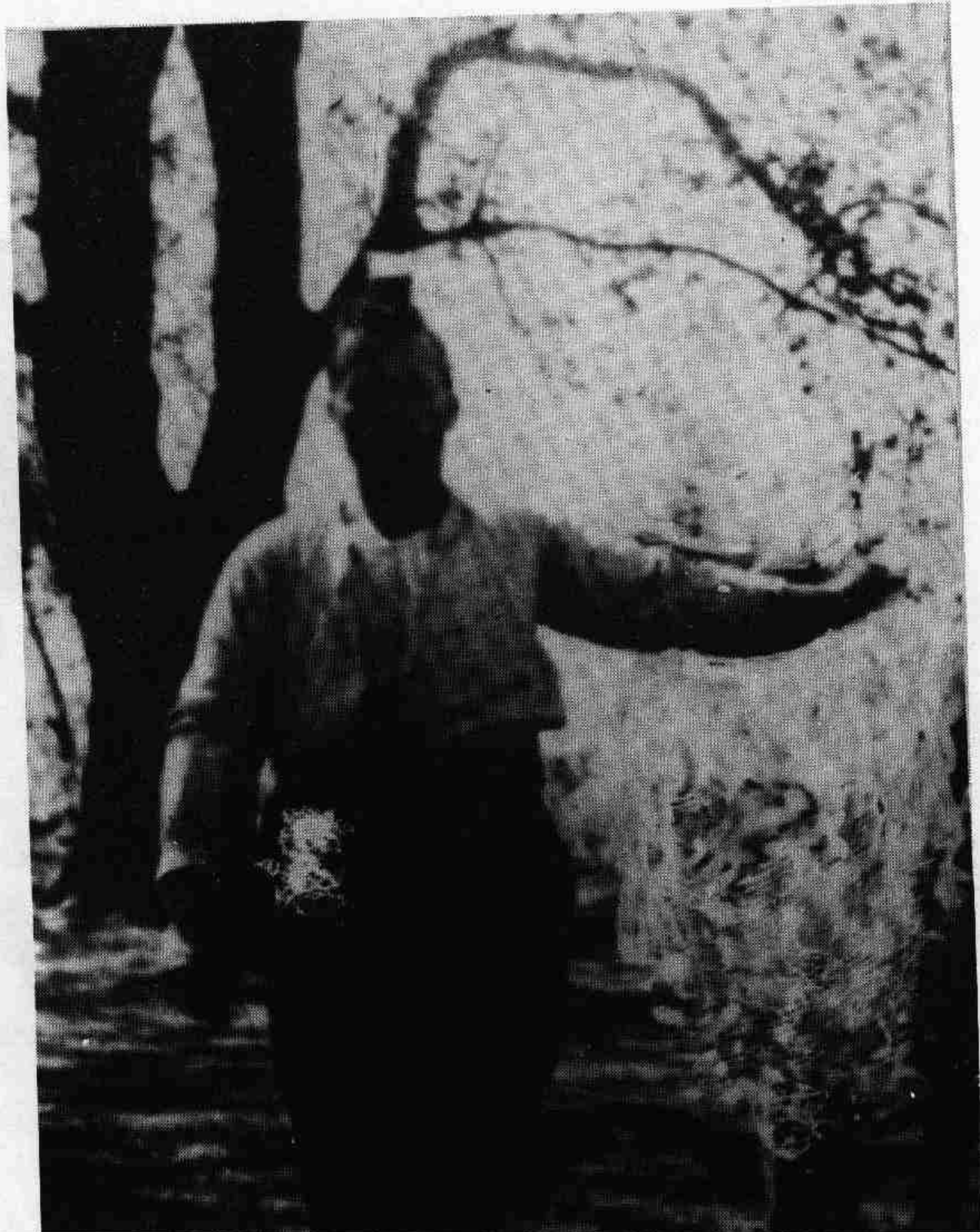

XOPOI

ΕΟΡΤΕΣ

Η ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ είναι πανελλήνια εορτή, ο κόσμος ξεκινά σ' εξοχές σε κέντρα συνεχίζει με νηστίσιμους μεζέδες την Αποκριά λένε ότι το έθιμο έχει σχέση με τ' ανοιξιάτικα πανάρχαια παηγύρια, τις πομπές του Διονύσου, τις αισχρολογίες «εξ αμάξης». Σε μερικά μέρη, Σάμος, Θράκη ξεπερνούν οι άντρες τα όρια σε καφενεία και στους δρόμους, οι γυναίκες δε βγαίνουν.

Για την εκκλησία είναι η πρώτη μέρα της Μ. Σαρακοστής στον Εσπερινό ψέλνουν «της νηστείας το μέγα πέλαγος», μα ~~προβλέπει~~ το έθιμο. *δεν τα λογαριάζει αυτά.*

Στα Μέγαρα οι γυναίκες χορεύουνε την τράτα στις πλατείες, φορούνε παλιές έξοχες φορεσιές και πιο καινούργιες ~~παράται-~~
~~ρες~~ *χοιτροδελτικές.*

Στη Σκύρο κατεβαίνουν αξημέρωτα χορευτές κουκουλομένοι με προβιές και με κουδούνια πάνω τους, λένε πως καποιανού τσομπάνη του ψοφήσανε με τη βαρυχειμωνιά τα πρόβατα, τα κατσίκια του, κρέμασε πάνω ^{τα} κουδούνια και τσοκάνια, πέρασε απ' το χωριό πριν φέξει κι έκανε πως λαλούσε τάχα το κοπάδι του, αυτουνού τον καϋμό κάνανε χορό.

Στη Νάουσα της Μακεδονίας οι «Μπούλες» είναι σπουδαίο θέμα, παλλικαριών χορός ~~και κάποιος~~ θέατρο.

Παντού ~~ωστόσο~~ η έξοδο απ' τα σπίτια ολική, μοιάζει σα φυγή από διωγμό, ~~από κατατρομό~~—είναι όμως για διασκέδαση. Ξεκινούνε οικογένειες, παρέες στα λεωφορεία ουρές διπλές και κατσαρές, όλο πειράγματα και γέλοια, φορτωμένοι άντρες, γυναίκες και παιδιά, άλλοι ξέρουνε που πάνε άλλοι συζητούνε μαλώνουνε, η νεολαία βρίσκει αφορμή ξεκόβει, τέλος σε κάποιο τραπεζάκι, σε 2 πήχεις γρασίδι ξετιλίγουνε τα ορεκτικά, τα σαλατικά, ταραμοσαλάτα, ελιές κάθε είδους, χαλβάδες, οι

16

Δείψα 14^η αστυνομία.

πρόσφυγες σ' αυτά έρχονται πρώτοι καλοφαγάδες. Είναι κι η μέρα της λαγάνας, η μέρα για θαλασσινά, δεν προλαβαίνουν να κουβαλούνε αχινούς, μύδια οι πλανόδιοι. Μέρα τους κι αυτοनों, φτάνει να λιγοστέψει κι η αστυνομία, μήπως δεν αξίζει μια «Μέρα του πλανώδιου μικροπουλητή», τι δεν πουλούνε, ~~δεν κουβαλούνε αυτοί~~ φτάνουν τόσες ξενόφερτες κρυάδες «μέρα της καλής μου μητέρας, μέρα του αγαπητού μπαμπά».

Πολύς κόσμος περιδιαβάζει, στρώνεται και χάμω με κανένα ψεύτικο φέσι, καμιά χρυσή κορώνα στο κεφάλι τα πρόσωπα όμως σοβαρά. Μερικοί έρχονται από ξενύχτια παραπατώντας γυρεύουνε κι' άλλο κρασί. Στα ισώματα είναι στημένες κούνιες, αλογάκια και τα βουναλάκια γύρω—γύρω της Αθήνας μαυρίζουνε απ' τον κόσμο, από κει ταράτσες, αυλές μερμυγκιαστά προάστεια, τραπέζι στρωμένο στη μέση, κερνούνε και καλεσμένους κι ακάλεστους, τα όργανα λίγα, ότι κάνει το γραμμόφωνο, η κασέτα, μια βουή απ' τους ανατολικούς συνοικισμούς ως το Αστεροσκοπείο, απ' την Καστέλλα ως το Πέραμα ως την Κούλουρη παραθαλάσια και μεσόγεια γλέντια. Άδεια η Αθήνα, βουβή.

Τ' απόγεμα κυριεύει κούραση και παρεξήγηση, όμως νικά η ομαδική αίσθηση πως είναι τέτοια μέρα, διασκεδάζομε—δηλαδή διάθεση καλή και κούραση δεχτές—και το ποτήρι το κρασί κι ένα μύδι ανοιγμένο προσφέρεται κάπως επίσημα οι ευχαριστίες και τα παινέματα ~~σχεδόν θεατρικές διασκεδάση—επαληθεύση.~~

Κι ο καυγάς έχει θέση, του κρασιού μόνο μη βγει κανείς νταής στη μέση. ~~το κρασί σε παιδάκι ή τυχόν~~

Την Καθαρή Δευτέρα — Κούλουμα τη λένε οι Αθηναίοι τα διάφορα επαγγέλματα έχουν ορισμένες δικές τους θέσεις: στις Στύλες του Ολυμπίου Διός κυριαρχούνε γαλατάδες γιαουρτάδες άρα κι οι χοροί της πατρίδας τους, τα όργανα. Απέναντι απ' το

7

θέατρο του Ηρώδου κουλουράδες, φουρναρέοι, ~~χορευταράδες~~
Ηπειρώτες της πιο αργής τέχνης. Φέρνουνε και μικρά παιδιά
τους ~~κάπως να νοιώθουνε~~, όπως τα πουλιά στον καιρό τους
γυμνάζουνε τα μικρά στο πέταμα, ~~τους~~ δίνουν σειρά μπροστά, ~~και~~ ^{κόαυτα}
παραγγέλνουνε στα όργανα τι να τους παίξουνε.

Φιλοπάππου, Αστεροσκοπείο οι παρέες νησιώτικες οι κοπέ-
λες έχουνε θάρρος, πίνουνται στο χορό με τα παλικάρια
χορεύουνε μπάλους, καρσιλαμάδες, ~~οι σκοποί πιο πεταχτοί.~~

^{Πιο παλιά} Τα ~~καθεαυτού δικά~~ μας όργανα κλαρίνα, σαντούρια, ντέφια
λιγότευουν έχει πέραση ακόμα το ούτι, το μπουζούκι. Κι
ανάμεσα πλάκα και Παρίσι βγάλανε το χασάπικο μισό και τον
λέν «συρτάκι». Χορεύεται πολύ τεχνικά στα νησιά.

Η νεολαία ξέρει βέβαια κι όλα τα ξένα δεν τους ξεφεύγει
τί ποτα κουνηστό ή ~~πληθχτιό~~ —αμερικάνικο, ^{ή τεχνό}